

som har særdeles smukke og gode Sygestuer og i nogle Henseender er et udmærket Hospital, kun i ringe Grad er egnet til det Brug, der gøres af det. Dette vil let kunne ses af følgende: en Pavillon paa 25 Senge har f. Eks. kun 1 Tekøkken, 1 Badeværelse, 1 Sygeplejerskeværelse, 1 Pigeværelse, 1 Klosetafdeling, og naar der derfor paa en saadan Pavillon ligger blot f. Eks. et Par Patienter med Skarlagensfeber, vil man af Hensyn til Smittefare være nødt til at lade Resten af Pavillonen staa tom, da den ikke kan benyttes til andre Patienter. Noget lignende vil gælde, hvis Pavillonen belægges med nogle Patienter med Difteritis eller Mæslinger eller en anden meget smittende Sygdom. Følgen har derfor været, at man til Trods for, at der paa Pavillonerne har været en Række tomme Pladser, har set sig nødsaget til i ret stor Udstrækning at tage Telte i Brug til Patienter med epidemiske Sygdomme, og de hidtil benyttede gammeldags Telte er meget lidet egnede til dette Brug af mange forskellige Grunde, bl. a. fordi de vanskeligt lader sig desinficere. Hospitalet frembyder desuden ogsaa visse andre Mangler som Epidemihospital, idet der f. Eks. paa Afdelingerne ikke er noget særskilt Kloset for Sygeplejerskerne, som altsaa maa benytte det samme Kloset som Patienterne; der er heller ikke ved Afdelingerne noget særligt Badeværelse for Sygeplejerskerne.

Disse Omstændigheder, at Hospitalet til Trods for, at det er et velbygget Hospital, egentlig ikke egner sig til Epidemihospital og til Stadighed maa have mange Pladser ledige, har bevirket, at den Tanke er opstaaet at benytte dette Hospital til almindeligt, ikke epidemisk Hospital og eventuelt indrette et nyt Epidemihospital, som i saa Fald bør være indrettet efter et System, som tillader, at man kan tage større eller mindre Dele af det i Brug, uden at der gaar Pladser til Spilde. Saafremt man imidlertid vil gaa over til den Tanke at benytte det nuværende Epidemihospital til ikke-epidemisk syge, saa melder det Spørgsmaal sig

straks, om det er økonomisk forsvarligt at have disse 1-Etages Bygninger liggende, og om det ikke vilde være hensigtsmæssigere og billigere end nogen anden Plan at paaføre disse Bygninger endnu en Etage. Dette vilde kunne gøres uden i væsentlig Grad at gribe ind i den nuværende Indretning af disse Bygninger, og man vilde herved faa et smukt arkitektonisk Hele, hvad der ikke opnaas ved nogen af de andre Planer. Naar Mindretallet derfor har sluttet sig til Arkitekt Ingemanns Forslag, er det, fordi det er det eneste Forslag, der efter Mindretallets Mening løser denne Opgave tilfredsstillende. Hvis man kun tager en Del af Epidemihospitalet i Brug til almindeligt Hospital og lader Resten ligge som Epidemihospital, vil de Mangler, der klæber ved det nuværende Epidemihospital, ikke blive afhjulpet, og hele Planen vil blive meget usammenhængende. — Overfor Spørgsmaalet om at paaføre Epidemihospitalets 6 Pavilloner endnu en Etage er der gjort den Indvending, at en saadan Etage af arkitektoniske Grunde helst maatte være en Mansard-Etage, og at Sygestuer i en Mansard-Etage vilde være meget uheldige. Hertil skal bemærkes, at der neppe vil være noget til Hinder for at faa Dispensation fra Byggeloven til at paaføre Bygningerne en fuld Etage, men at man i øvrigt ikke kan dele de Indvendinger, der bliver gjort mod Sygestuer i en Mansard-Etage. Det vil, naar Sygestuerne i Gavlen og i Kvisten paaføres en fuld Etage, kun blive en mindre Del af Sygestuerne, der kommer til at ligge i egentlig Mansard-Etage, og ganske vist kan det siges, at de militære Patienter ikke har noget Valg angaaende, hvilket Hospital de ønsker, men paa en Maade tvangsindlægges, og at Forholdene derfor bør være fuldt saa gode, som hvor Patienterne har frit Valg med Hensyn til, hvor de ønsker sig indlagt; men paa den anden Side vil der altid blandt de militære Patienter være en meget stor Del, som kun har ganske ubetydelige Sygdomme, smaa Kon-